

Pd. raffineret Sukker 1,497 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ eller omtrent $1\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$.

Undersøges fra dette forandrede Udgangspunkt vore Raffinaderiers Vilkaar lige over for deres Konkurrenter, saa have 1) de engelske Raffinaderier den Fordel, at de spare Fragten af Stenkul, der i 1871 ansloges til 17 $\frac{1}{2}$ pr. 100 Pd. af det til Fabrikationen anvendte Naasukker = 22 $\frac{1}{2}$ pr. 100 Pd. raffineret Sukker, og neppe nogensteds vil overstige $1\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ pr. Pd. raffineret Sukker; 2) de tydske Raffinaderier nyde en Udsøfjelsbegunstigelse, som Kommissionen angiver til $1\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ pr. Pd. Derimod nyde de engelske Raffinaderier ingen Udsøfjelsbegunstigelse, og de tydske ere enten ikke stillede gunstigere end vore med Hensyn til Stenkulstragt, eller de have en tilsvarende (eller endog større) Fragt for Sukker at bære, naar de her i Landet ville konkurrere med vore Raffinaderier. Følgelig ville vore Raffinaderier i enhver Henseende være stillede under lige Vilkaar med deres Konkurrenter i begge de nævnte Lande, (som ere de eneste, til hvilke Kommissionen har henvist, og hvorfra Konkurrence finder Sted), naar Beskyttelsen formindskes med 1 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.

Udvalgets Flertal maa overhovedet anse det for urigtigt at bibeholde en større Beskyttelse for en saa almindelig Forbrugsartikel som raffineret Sukker, end fornødent til at sikre vore Raffinaderier Tilværelse i Vilkaar med de udenlandske. Hertil kommer, at vore indenlandske Raffinaderier allerede have naaet en saadan Udvikling, at de ikke blot tilfredsstillende saa godt som hele den indenlandske Forbrug, men tillige udføre Betydeligt til Udlandet, hvorved de have vundet sig i Stand til at konkurrere paa det europæiske Marked, hvor de ikke nyde nogen Beskyttelse. Endelig vidne de Betingelser, paa hvilke vore vigtigste Raffinaderier ere gaaede over til et Aktieselskab, og den Kurs, hvori detses Aktier staa, om, at Tilliden til denne Industri ikke behøver at støttes ved Beskyttelse. Derfor foreslaar Flertallet Tolden paa raffineret Sukker nedsat fra 6,5 til 5,5 St. pr. Pd. eller til 4,4 St., saafremt Sukkertolden i det Hele nedsættes med Krigsskattens Bærb. — Et Mindretal finder en saa betydelig Nedsættelse af Beskyttelsen betænkelig — særlig af Hensyn til den Præmie, der gives ved Udsøfjelsen af raffinerede Sukkere fra Sydfrankrig og Frankrig, men ogsaa af Hensyn til den oversøiske Skibsfart, som vedligeholdes ved Raffinaderivirksomheden — og maa i alt Fald ønske en Overgangstid. Det nævnte Mindretal foreslaar derfor denne Position kun nedsat til 6 St.

3) Loven af 28de Marts 1871 tilføjede dels at ramme Farinsukker med en højere Told, dels at stille St. Croix-Sukkere i et gunstigere Forhold til de saakaldte dækkede Sukkere. I den førstnævnte Henseende foreslaas ingen Ændring, men hvad St. Croix-Sukkere (de saakaldte Mustovados) angaar, finder Udvalget ved en fore-

Løbig Betragtning, at der er Marsag til at afvige fra de Bestemmelser, som indførtes ved den nævnte Lov. Medens nemlig Mustovados-Sukkere mellem Nr. 15 og Nr. 19 faae en Begunstigelse af 0,3 St. pr. Pd., og de mellem Nr. 9 og Nr. 15 en Begunstigelse af 0,4 St. pr. Pd., nyde Mustovados-Sukkere under Nr. 9 ingen Begunstigelse. De to førstnævnte Klasser have formentlig faaet en for stor Begunstigelse, og den sidstnævnte har i det Mindste samme Krav paa Begunstigelse som de to andre. En i Sukkertoldkommissionens Betænkning meddelt Analyse over Sukkere af Nr. 8 (altsaa et Numer, som hører til den ikke begunstigede Klasse) udviser, at Mustovados-Sukker af dette Nr. er 4,4 pSt. mindre sukkerholdigt, end dækkede Sukkere af samme Nr. gennemsnitlig ere. Hæfter burde Mustovados-Sukkere af denne Klasse spare henimod 0,2 St. mindre i Told end de tilsvarende dækkede Sukkere. For de to højere Klassers Bedkommende foreligger der ikke Analyser, men Udvalget har begjært saadanne foretagne. De ere imidlertid endnu ikke modtagne, men under Forudsetning af et lignende Forhold som ved Nr. 8 foreslaar man foreløbig som en almindelig Bestemmelse, at Mustovados-Sukkere spare 0,2 St. mindre Told end de tilsvarende Numere af andre Sukkere. — At bibeholde en større Begunstigelse for nogen Art af St. Croix-Sukkere end begrundet i deres ringere Sukkerholdighed, kan ikke anses for rigtigt, og er heller ikke tilfjet ved Loven af 28de Marts 1870.

Forlaget om Tilføielse af „Karamel“ under Position Nr. 142 støtter sig til, hvad der er anfjort i Andragendet Nr. 16 blandt Bilagene til Betænkningen ifjor, Side 29.

Sæbe.

De samme Medlemmer, som have foreslaaet Tolden paa vegetabiliske Olier forhøiet til 1 $\frac{1}{2}$, foreslaa Tolden paa Sæbe forhøiet til 0,5 $\frac{1}{2}$, da der til Fabrikation af Sæbe anvendes omtrent 50 pSt. Olie (jvf. Andragendet Nr. 27 blandt Bilagene til Betænkningen ifjor, næstsidste Stykke).

Talg og Talgarter.

Almindelig Talg spares nu 2 $\frac{1}{2}$, af Margarin og lignende Stoffer 3 $\frac{1}{2}$, af Talglys 3 $\frac{1}{2}$ og af „andre Lys“ 6 $\frac{1}{2}$ pr. Pd. Efter Lovforslaget skulle Talg og Talglys være toldfrie, Margarin m. m. spare 0,25 $\frac{1}{2}$ og Lys deraf 1 $\frac{1}{2}$ pr. Pd. Naar vore almindelige Lysestjoberier saaledes skulle miste enhver Beskyttelse, turde der heller ikke være Anledning til at beholde Beskyttelsen for Margarinlys. Udvalget foreslaar derfor, at Tolden for